

Π*ΑΡΟΥΣΙΑ

Μηνιαία ἔιδοση τοῦ συλλόγου
ἔνωση φοιτητῶν σπουδαστῶν Ν.Σερρῶν

σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος:

- ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ
- ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΡΥΖΗ;
- Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΔΡΑΧ. 7

3

ΜΑΗΣ 1975

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Μηνιαία ἔκδοση τοῦ συλλόγου
«Ἐνωση Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν.
Σερρῶν»

Διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ
ἐπιτροπὴ

ΜΑΗΣ 1975

ΕΤΟΣ Α. ΤΕΥΧΟΣ 3

τιμὴ τεύχους δρχ. 7

Τίπευθυνος σύμφωνα μὲ τὸ νόμο
ἐκδότης

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Ραβινὲ 1 Σέρρες

Τυπογραφεῖον
ΑΦΟΙ ΑΛΤΙΝΤΖΗ

Βασ. Σοφίας 38 τηλ. 221.529
Θεσσαλονίκη

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Τράπεζες-δργανισμοὶ	
Δ. Ὑπηρεσίες	δρχ. 300
Ίδιῶτες	» 150
Φοιτητὲς-Σπουδαστὲς	
Μαθητὲς	» 75
Μέλη τοῦ Συλλόγου	» 50

Τὶς συνεργασίες σας ἡ τὰ γράμματά σας μπορεῖτε νὰ τὶς στείλετε:
Περιοδικὸ «Παρουσία»—«Ἐνωση
Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν

Φρ. Ροῦσβελτ 1 - Σέρρες

Τὰ ἐνυπόγραφα δρθρα δὲν σημαίνει διτὶ ἀπαραίτητα ἐκφράζουν καὶ τὶς ἀπόψεις τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς «Παρουσίας».

Χειρόγραφα ποὺ στέλλονται εἴτε δημοσιεύθουν, εἴτε ὅχι δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἐμβάσματα - ἐπιταγές:
«Ἐνωση Φοιτ.-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν» Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἐλλάδος
Ὑποκατάστημα Σερρῶν
ἀριθμὸς λογαριασμοῦ 4700406-

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

Προβαίνοντας στὴν ἔκδοση τοῦ τρίτου τεύχους τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ νοιώθουμε σιγουρὶὰ γιὰ κάτι. Πὼς προσπαθήσαμε, ὅσο μᾶς ἤταν δυνατό, νὰ δώσουμε ἐνα τεῦχος καλύτερο ἀπὸ τὸ δεύτερο. Καὶ πιστεύουμε πώς, ποσοτικὰ τουλάχιστον, τὰ καταφέραμε. Στὸ τεῦχος αὐτὸ ἀρχίζουμε μιὰ ἀκόμη ἔρευνα, γιὰ τὴν μετανάστευση, ποὺ τόσο ἐνδιαφέρει τοὺς κατοίκους τοῦ νομοῦ μας. Ἀσχολούμαστε μὲ θέματα ἀγροτικὰ (οὐζι), τέχνης (κινηματογράφος), διεθνῆ (Χιλή).

Βέβαια κανένα ἀποτέλεσμα βελτίωσης δὲ μπορεῖ νὰ ἔρθῃ μόνο ἀπὸ μᾶς. Μᾶς χρειάζεται ἡ ΒΟΗΘΕΙΑ ὅλων. Κάθε εἰδους.

Μὲ πολὺ χαρὰ θὰ περιμένουμε γνῶμες σας, ἀπόψεις σας, προτάσεις σας γιὰ ὁτιδήποτε ἀφορᾶ τὸ περιοδικό μας. Καὶ νὰ εἰστε σιγουροὶ πώς ὅλες θὰ τὶς συζητήσουμε 'Εξ ἄλλου, ὅπως γράψαμε καὶ στὸ πρῶτο μας τεῦχος, ἡ «Παρουσία» εἶναι καὶ δική σας ἔκδοση, ἡ προσπάθεια πρέπει νά 'ναι κοινή».

Μὲ τὴν διαβεβαίωση πώς ἔνας ἀπὸ τοὺς πιὸ βασικοὺς μας σκοποὺς είναι ν' ἀνοίξουμε διάλογο, καὶ ἐρωτήσεις νὰ βάλουμε τέτοιες ποὺ νὰ μείνουν ἀνοιχτές, περιμένουμε.

ἡ σύνταξη

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣΑ B'

Μελέτη του ΚΩΣΤΗ ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ

2. ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣΑ

Θά αναφερθώ στή μιά δύο πανεπιστηματική σχολή στην Ελλάδα. Την Ιατρική της Θεσσαλονίκης.

Αύτό γιατί σ' αύτήν φοιτώ και την ξέρω καλύτερα. Δέν έχει σημαντική διαφορά δύο πανεπιστημάτων μεταξύ της Ιατρικής Σχολής της Αθήνας. Μόνο πού έχει υπάρχουν περισσότερα νοσοκομεῖα κι εἶται οι φοιτητές έχει μποροῦν νὰ έχουν περισσότερη και καλύτερη πρακτική έξασκηση, χωρίς αύτό νὰ σημαίνει ότι είναι πιὸ πολὺ μαρφωμένοι απὸ ιατρική σποψη.

Η Ιατρική σχολή της Θεσσαλονίκης έχει δυνατότητα νὰ δισκεῖ 100 φοιτητές σὲ κάθε έτος.

Στὸ πρῶτο έτος μπαίνουν 300 μὲ τὶς εἰσαγωγικὲς έξετάσεις, 60 στρατιωτικοί, περίπου 100 ἀλλοδαποί και 100 πανεπιστηματικοί περίπου 50 στάσιμοι δύο πανεπιστηματικοί γρονιά. Στὸ δεύτερο έτος έρχονται μὲ μεταγραφὴ δύο πανεπιστηματικοί περίπου 50-100 ἀκόμη φοιτητές.

"Ολοι αὐτοὶ παρακολουθοῦν μαθήματα φροντιστήρια κι έργαστήρια σὲ αίθουσες ποὺ είναι φτιαγμένες γιὰ 100 φοιτητές και διδάσκονται τὴν Ιατρική ἀπὸ διδακτικὸ προσωπικὸ ποὺ δὲν ἐπαρκεῖ οὔτε γιὰ 100 φοιτητές. Κάπως έτσι άρχιζουν οἱ σπουδές στὴν Ιατρική.

Οἱ φοιτητὲς παπαγαλίζουν 2.500 σελίδες τῆς ἀνατομικῆς και ἀσκοῦνται σ' αύτὴν 20 ἀτομα σὲ ἓνα πτῶμα!

Τὸ μουσεῖο εἶναι κλειδωμένο γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν, λέει, τὰ ἐκθέματα (τεχνητὰ ὄργανα και μέρη τοῦ ἀνθρώπινου σώματος) ποὺ στοιχίζουν, λέει, πανάκριβα, τὰ φέρνουν ἀπὸ τὸ ἔξωτερο και τελικὰ τὰ βλέπουν μονοι οἱ καθαρίστριες.

Παπαγαλίζουμε 800 σελίδες ἀπὸ τὴ φαρμακολογία ποὺ δταν μᾶς χρειάζονται τὶς έχουμε ξεχάσει, και παρακολουθοῦμε 7-10 ἔργαστηριακὲς ἀσκήσεις.

Στὴ βιολογικὴ γημεία δὲν πρέπει ν' ἀγγίζουμε τὰ μηχανήματα γιατὶ εἶναι πολὺ ἀκριβά και χαλάνε εύκολα. Στὴ μικροβιολογία βλέπουμε 4 εἰδη μικροβίων στὸ μικροσκόπιο, μὲ προσοχὴ, ένας - ένας στὴ σειρὰ (50 ἀντὶ γιὰ 10) μὴ τυχὸν και γίνει καμμιὰ ζημιὰ θαρρεῖς και οἱ φοιτητὲς ποὺ μπαίνουν μέσα στὰ ἔργαστηρια εἶναι πρόβατα.

Οἱ έξετάσεις πάντα στηρίζονται στὶς θεωρητικὲς γνώσεις ποὺ μένουν γνώσεις γιὰ μιὰ βδομάδα. "Ομως ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν καθηγητὴν εἶναι νὰ ξέρης τὴ στιγμὴ ποὺ έξετάζεσαι χωλιάδες πράγματα μὲ ἀχρηστες λεπτομέρειες χωρὶς νὰ μπορῆς νὰ ἐφαρμόσεις τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά. Φυσικά, τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς δὲν τὸν συμφέρει νὰ σου τὰ μάθει ὅλα ὅπως πρέπει γιατὶ αὖτο θᾶσαι κι

έσν γιατρὸς καὶ θὰ τοῦ τρῶς τὸ ψωμί του.....

Στὰ 3 τελευταῖα χρόνια πηγαίνουμε καὶ στὰ νοσοκομεῖα. Γιὰ ἔνα μῆνα στὸ πέμπτο καὶ στὸ τέταρτο ἔτος, ἀπὸ 6 ὥρες τὴν ἔβδομάδα καὶ στὸ ἕκτο γιὰ 240 μέρες.

Ἐκεῖ εἶναι ποὺ τὰ μαθαίνουμε ὅλα καὶ γινόμαστε γιατροί!!!

Μᾶς φωνάζουν συναδέλφους οἱ γιατροὶ κι ἐμεῖς συνωστιζόμαστε δέκα ἡτομα πάνω ἀπὸ ἔνα ἄρρωστο, στοὺς θαλάμους τρίτης κατηγορίας φυσικά, καὶ συναγωνιζόμαστε ποιὸς θὰ τὸν ταλαιπωρήσει πιὸ πολὺ γιὰ ν' ἀκούσουμε πῶς χτυπᾶ ἡ καρδιά του καὶ πῶς ἀκούγονται τὰ πνευμόνια του.

Τοῦ ζουλᾶμε τὴν κοιλιὰ γιὰ λίγο δικαθένας καὶ πολὺ χαρόμαστε ποὺ σπουδάζουμε ἰατρική. Τὸ πιὸ ὠραῖο εἶναι ὅτι τότε ποὺ ἔχουμε μπροστά μας ἀρρώστους δὲν θυμόμαστε τίποτε ἀπ' ὅσα μάθαμε στὰ ποιηγούμενα χρόνια.

Πρέπει ν' ἀρχίσουμε ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἀλλὰ οἱ ἀσκήσεις τελειώνουν, οἱ ἔξετάσεις ἔρχονται πρέπει νὰ διαβάσουμε ἀλλο ἔνα φορτηγὸ βιβλία καὶ τελικὰ δὲ μαθαίνουμε τίποτε.

Ωστόσο οἱ δάσκαλοί μας μᾶς φωνάζουν.

«Κύριε συνάδελφε πηγαίνετε αὐτὰ τὰ οὖρα στὸ ἔργαστρίο» ἢ «κύριε συνάδελφε σκύψτε παρακαλῶ νὰ βγάλετε τὸν καρδιογράφο ἀπὸ τὴν μπούζα».

«Είστε κι ἐσεῖς στὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ τοῦ νοσοκομείου.....». Τὰ βιβλία ποὺ μᾶς δίνουν κάθε ἀλλο παρὰ διδακτικὰ εἶναι. Χιλιάδες γνώσεις, γραμμένα σὲ μιὰ γλώσσα ποὺ δὲν τὴν καταλαβαίνουν οὔτε αὐτοὶ ποὺ τὴν γράφουν. Ἀντὶ νὰ μᾶς ἀνοίγουν τὰ μάτια μᾶς στραβώνουν ἀκόμα περισσότερο.

‘Απ' τὰ πρῶτα χρόνια ἀκόμα ἀρχέζουν νὰ μᾶς μαθαίνουν γιὰ τὴ λε-

πτὴ κατασκευὴ τοῦ ἐγκεφάλου μὲ δῆλες τὶς λεπτομέρειες καὶ στὸ ἕκτο ἔτος τελικὰ δὲν ξέρουμε πῶς νὰ πάρουμε λίγο αἷμα, πῶς νὰ κάνουμε μιὰ ἔνεση, πῶς νὰ βάλουμε θερμόμετρο στὸν ἄρρωστο καὶ πῶς νὰ δέσουμε ἡ νὰ ράψουμε ἔνα ἀπλὸ τραύμα.

Αὐτά, δπως μᾶς λένε, πρέπει νὰ τὰ μάθουμε ἀπ' τίς νοσοκόμες

Γιὰ τὴν κοινωνικὴ σημασία τῆς ἰατρικῆς καὶ τοῦ γιατροῦ οὔτε κοινέντα. Αὐτὰ εἶναι «ψύλα γράμματα» Κι ἀν καμιὰ φορὰ θίξουμε τὸ θέμα, μᾶς λοξοκοιτᾶνε καὶ σίγουρα θὰ σκέφτουνται πῶς είμαστε κομμουνιστὲς ἡ κάτι τέτοιο....

“Ολοι οἱ δάσκαλοί μας, ἔκτος ἀπὸ ἐλάχιστες ἔξαιρέσεις εἶναι ρατσιστές. Θεωροῦν τὸν ἔχυτό τους κύριο καὶ παντογνώστη καὶ ζεχωρίζουν τοὺς ἀρρώστους τῆς Α, Β καὶ Γ' κατηγορίας (ἀνάλογα μὲ τὸ πορτοφόλι τους). Μᾶς μαθαίνουν ώστόσο νὰ ἀπευθυνόμαστε (δπως αὐτοὶ) μὲ τὸ «ρέ» καὶ τὸ «καλέ» στοὺς ἀρρώστους τῆς τρίτης κατηγορίας, στὴ δόλια τὴ φτωχολογιὰ καὶ μὲ τὸ κύριε καὶ κυρία στοὺς ἀρρώστους τῆς Α' κατηγορίας. ’Αλλὰ αὐτοὶ ἔχουν λεφτά καὶ πληρώνουν, οἱ ἀλλοι εἶναι τοῦ ΟΓΑ.....

Τοποθετώντας τὶς ἰατρικὲς σπουδὲς μέσα στὸ γενικὸ χώρῳ τῆς παιδείας δὲν ἔχουμε νὰ περιμένουμε τίποτε.

Γνώσεις-γνώσεις-γνώσεις. Καμιαὶ σχεδὸν πρακτικὴ ἔξασκηση, καμιαὶ κοινωνικὴ κατεύθυνση. “Ολα γίνονται γιὰ νὰ καταπευασθοῦν γιατροὶ ποὺ θὰ έπηρετήσουν τυφλὰ τὴ διαιώνιση τῆς ίδιωτικῆς ἰατρικῆς.

‘Ο τελειωμένος γιατρὸς στὴν ‘Ελλάδα, εἶναι κάτι σὰν ἡλεκτρονικὸς ιπολογιστὴς ποὺ τοῦ δίνουν στοιχεῖα καὶ βγάζει συνταγές. Συνταγές ποὺ ἀδειάζουν τὰ ράφια τῶν φαρμακείων καὶ ἀνεβάζουν τὶς με-

τογχές τῶν πολεθνικῶν φαρμακευτικῶν ἔταιρειῶν... Αὐτὸς τὸ σκοπὸν ἔξυπηρετεῖ ἡ ἰατρικὴ ἐκπαίδευση στὴν Ἑλλάδα.

3. ΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΙΑΤΡΙΚΗ
Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν γιατρῶν στὴν Ἑλλάδα παίρνουν διάφορες εἰδικότητες.

Πολὺ λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ παραμένουν ἀνειδίκευτοι.

Τὸ νὰ ἔξασκεῖ κανεὶς τὴν γενικὴν παθολογία (χωρὶς εἰδικότητα γιατρὸς) προϋποθέτει μεγάλη κλινικὴ πεῖρα (ποὺ λείπει ἀπὸ ὅλους) πολλὴ μελέτη καὶ φυσικὰ τὰ χρήματα ποὺ «ἀφήνει» αὐτὴ ἡ δουλειὰ εἶναι πολὺ λιγότερα.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς ἰατρικῆς στὴν Ἑλλάδα κουρασμένοι κι ἔξουθενωμένοι ἀπὸ τὰς μακροχρόνιες σπουδές, καμιαὶ πεῖρα δὲ διαθέτουν, οὔτε κι ὄρεξη γιὰ διάβασμα κι ἀκόμα, τὸ ζήτημα τῶν χρημάτων τοὺς καίει πολὺ....

Κιόλα αὐτὰ γιατί:

Οἱ σπουδεὶς διαρκοῦν πολὺ καὶ εἶναι πολὺ λειψές. Δὲν προσφέρουν οὔτε πεῖρα, οὔτε σωστὲς γνώσεις οὔτε σωστὴ ἰατρικὴ σκέψη.

Μόλις πάρουμε τὸ πτυχίο πηγαίνουμε στὸ στρατὸ κι ἔχουμε 80% πιθανότητες νὰ μὴ ὑπηρετήσουμε σὰ γιατρὸς ἀλλὰ σὰν ἀσυρματιστές, πεζικάριοι, γραφιστές, σπακανεῖς. λπκ, Δυὸς χρόνια ξεκομμένοι ἀπὸ τὴν ἰατρικὴν εἶναι ἀναπόφευκτο νὰ ξεγάσουμε κι ἔκεινα τὰ λίγα ποὺ ἔρουμε.

Μετὰ τὸ στρατὸ περιμένουμε νὰ διοριστοῦμε στὸ ἀγροτικό, δόπου ἀποτελοῦμε δημόσιο κίνδυνο ἐξ αἰτίας τῆς ἔλλειψης γνώσεων καὶ πείρας. Ἐκεῖ ἡ εὐθυνοφορία καὶ ἡ ἀγνοια μᾶς κάνουν νὰ λειτουργοῦμε σὰν γραφεῖο μεταφορᾶς ἀρρώστων στὰ νοσοκομεῖ. Οἱ ἀποτυχίες καὶ οἱ ἀπυγοητεύσεις σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἔλλειψη χρόνου (ἔτσι δικαιολογούμαστε) γιὰ με-

λέτη δόδηγοῦν τοὺς γιατροὺς στὴν εἰδίκευση.

Πολλοὶ εἶναι ἔκεινοι ποὺ παραμένουν στὸ ἀγροτικό, γιὰ ἀρκετὰ γρόνια κι ἔκει ἀποκτοῦν πεῖρα σὲ βάρος τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Τὰ χρήματα ὅμως ποὺ παίρνουν ἀπὸ τὸ μισθὸ κι ἀπὸ τὶς ἄλλες κομπίνες ποὺ κάνουν (πουλᾶν φάρμακα, πληρώνονται γιὰ ἐπισκέψεις τὴν νύχτα στὰ σπίτια) δὲν τοὺς ἔρχονται καὶ λίγα.

Κι δύτας αὐτὸς τὸ μοναδικό τους κίνητρο γιὰ ἰατρικὴ μένουν ἴνανοποιημένοι.

‘Η πρωτεύουσα τραβάει σὰ μαγνήτης.

Κοινένας δὲν ἔχει διάθεση νὰ «παριστάνῃ τὸν ἔρημότη καὶ νὰ γαραμίζει τὴν ζωὴ του στὴν ἐπαρχία» ὅπως λένε. ‘Ετσι κάποτε παρατοῦν τὸ ἀγροτικό κι ἀρχίζει τὸ κυνῆγι τῆς εἰδικότητος ποὺ εἶναι ὅπλο γιὰ τὸ κυνῆγι «τῆς καλῆς».

Οἱ εἰδικευμένοι γιατροὶ ἀναμφισβήτητα βγάζουν πάρα πολλὰ χρήματα κι ἔξασκοῦν τὸ ἰατρικὸ ἐπάγγελμα(!) στὰ ἰατρικὰ κέντρα, ὅπου δὲ τρόπος ζωῆς εἶναι ἴδιος μὲ ἔκεινο ποὺ συνήθισαν σ’ ὅλη τὴν διάρκεια τῶν σπουδῶν τους. Μέσα στὰ καυσαέρια, στὴ φασαρία, στὶς πολυκατοικίες, στὰ μπουζουκσίδικα καὶ τοὺς κυνηγατογράφους. Αὐτὰ λείπουν ἀπὸ τὸ χωριό καὶ δυστυχῶς τραβᾶν σὰ μαγνήτης.

Τὸ νὰ πάρῃ κανεὶς εἰδικότητα στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο.

Πρῶτα ἀπὸ ὅλα στὰ χρόνια τῆς εἰδίκευσης δὲν πληρώνεται κατὰ 60%.

Δουλεύει ἀμισθος. ‘Ακόμα, γιὰ νὰ βρεῖ θέση, πρέπει νὰ περιμένῃ ἀρκετὸ καιρὸ στὴν οὐρὰ ἢ νὰ διαθέτει τὰ κατάλληλα μέσα, γλύκυμο στὸν καθηγητή, τοὺς διευθυντὲς τῶν νοσοκομείων καὶ δὲ συμμαζεύεται. ‘Υπάρχει ἀκόμα μιὰ δυνατότητα. Τὸ ἔξωτερικό. Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ

τὴν ἐκμεταλλεύονται. 'Η μπρούντζινη ταμπέλα ποὺ γράφει «εἰδικευθεὶς εἰς τάδες Πανεπιστήμιον τῆς Γερμανίας» εἶναι πολὺ δελεαστική. Χρειάζονται, βέβαια, χρήματα, πολλὰ χρήματα. "Οταν δὲ πατέρας δὲν ἔχει, ὅταν τὸ ταμεῖο εἶναι ἀδειούπόρχουν νύφες μὲ πρεῖκα. "Ενα μεγάλο ποσοστὸ τῶν γιατρῶν εἶναι δυστυχισμένοι ἀπ' τὸ γάμο τους γιατὶ σ' αὐτὸν τὸ μόνο κίνητρο ἦταν ἡ προΐκα, τὸ ἀπαραίτητο κεφάλαιο για τὸ ξεκίνημα.

'Ο θεσμὸς τῆς εἰδίκευσης σ' ὅλες τὶς κοινωνικὰ καὶ παραγωγικὰ ὀφέλιμες ἀπασχολήσεις εἶναι φοβερὰ χρήσιμος ὅταν χρησιμοποιεῖται σωστά. Πηγάζει ἀπ' τὴν ἀνάγκη γιὰ καταμερισμὸ δουλειᾶς ποὺ εἶναι ἀπ' τὰ πιὸ βασικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸ στερέωμα μιᾶς σωστῆς κοινωνίας.

Δυστυχῶς στὴν 'Ελλάδα εἰδικότητα σημαίνει μπροῦντζινη ταμπέλα. Τ' ἄλλα εἶναι θεωρητικολογίες....ογος ἀπὸ τὴ Γερμανία, βαθειὰ πολυθρόνα, βαρὺ γραφεῖο, ἀκριβὴ βιβλιοθήκη μ' ἀφθονα κι ἀνάγγιχτα βιβλία, ἀέρα βιομηχάνου καὶ....συρτάρι βιομήχανου.

Παχείες συμβουλές, τσουχτερὴ ταρίφα καὶ συνταγές μ' ἀκριβὰ φάρμακα ποὺ ἀφήνουν πολλὰ ποσοσ. τά.

Αὐτὸς εἶν' ὅλος.

Τρέχει δὲ κοσμάκης, συνωστίζεται

στοὺς θαλάμους ἀναμονῆς πονάει, πεθαίνει, πληρώνει.

Αύτοκίνητο μερσεντές δὲ γυναικολόγος (ἔνεκα οἱ ἐκτρώσεις) βίλλα στὴ θάλασσα δὲ ἀκτινολόγος (ἔνεκα τὰ τριακοσάρια καὶ πεντακοσάρια γιὰ 3 λεπτὰ δουλειὰ). Διαμέρισμα στὸ κέντρο τῆς 'Αθήνας δὲ μικροβιολόγος (ἔνεκα ποὺ δουλεύουν καλὰ οἱ παρασκευάστριες ποὺ ἔχει στὸ έργαστήριο). 'Ο χειρουργὸς βενζινάκατο (5.000 νἀ βγάλουμε τὸ σκουλῆκι νὰ μὴ πονάει τὸ παιδί).

Κατὰ τὰ ἄλλα ἡ εἰδικότητα εἶναι στοιχεῖο προόδου καὶ παραγωγῆς. "Ετσι ποὺ ἐφαρμόζεται στὴν 'Ελλάδα δὲν εἶναι καθόλου ιατρική.

Καὶ τὸ δείγνουν οἱ ἀθεράπευτοι ἄρρωστοι ποὺ χρισώνουν καρμιὰ δεκαριὰ «εἰδικούν» μέχρι νὰ βροῦν γιατρεὶ ἢ νὰ ἀφήσουν γιὰ πάντα τοῦτο τὸν κόσμο μὲ τὶς μπροῦντζινες ταμπέλας.

Μάξ τὸ δείγνουν καὶ τὰ ἀκριβὰ αὐτοκίνητα μὲ τὸ φίδι καὶ τὸ σταυρὸ ποὺ ἀράζουν ἔξω ἀπ' τὰ σπίτια τῶν γιατρῶν, οἱ τουαλέττες ποῦ φορᾶν οἱ γυναικεῖς τους στὶς δεξιώσεις καὶ ἡ στερεοφωνικὴ μουσικὴ ποὺ βγαίνει ἀπ' τὰ παράθυρά τους.

(συνεχίζεται)

Αγροτική - ΠΑΡΟΥΣΙΑ

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΡΥΖΙ;

ΑΠΟΥΛΗΤΕΣ ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ

ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ ΚΟΠΟΙ

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΡΥΖΙ;

Ο αναβρασμὸς στὰ ρυζογάρια καθημερινὰ μεγαλώνει. Αγανακτισμένοι οἱ ἀγρότες καθημερινὰ διαμαρτύρονται γιὰ τὶς ἐξαιρετικὰ χαμηλὲς τιμὲς συγκέντρωσης τοῦ ρυζιοῦ, γιὰ τὴν ἔλλειψη κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ προστασίας τοῦ προιόντος τους, γιὰ τὰ ὑπερβολικὰ κέρδη τῶν μεγαλεμπόρων.

Οἱ Κρατικὲς τιμὲς συγκέντρωσης ποὺ ἐξαγγέλθηκαν γιὰ φέτος εἶναι 7,50 δραχ. καὶ εἶναι πολὺ κάτω ἀπὸ τὸ κόστος παραγωγῆς. Ἐτσι καταδικάζουν δεκάδες χιλιάδες οἰκογένειες ἀγροτῶν στὴν πείνα καὶ στὴν ἐξαθλίωση. Στὸ νυμό μας οἱ ἐκτάσεις ποὺ καλλιεργοῦνται μὲ ζύρι φθάνον τὶς 80 χιλ. στρέμματα. Η. παραγωγὴ τοῦ ρυζιοῦ φθάνει τοὺς 40.000 τόνους. Στὶς ἀγορὲς ποὺ ἀνοιξαν, μέχρι τὸν Φεβρουάριο τὸ ἐμπόριο ἀγόρασε μόνο 1.500 τόνους. Τό ὑπόλοιπο ποσὸ παραμένει ἀκόμα στὰ χέρια τῶν παραγωγῶν. Οἱ παραγωγοὶ θεωροῦν τὶς τιμὲς ἐξευτελιστικὲς γιατὶ ὅχι μόνο δὲν κατέπτουν τὸ κόστος παραγωγῆς ἀλλὰ ἀντίθετα δημιουργοῦν ἔνοιγμα σὲ βάρος τῶν παραγωγῶν.

Τὸ κόστος παραγωγῆς τοῦ ρυζιοῦ φθάνει τὶς 3.580 δραχ. κατὰ στρέμμα καὶ ποὺ σύμφωνα μέ τοὺς πιὸ συντηρητικοὺς ὑπολογισμοὺς ἀναλυτικὰ ἔχει ὥς ἐξῆς:

Α. Παραγωγικὲς δαπάνες

1. Κατασκευὴ προχωμάτων	100
2. "Αροτρὸ 2φορὲς x 60=	120
3. Σπορὰ-Μεταφορὰ-ρίζιμο λιπάσματος	200
4. Μεταφορικά, διασπορὰ ἐπιφανειακοῦ λιπάσματος	40
5. Θεριζοαλωνιστικὰ δικαιώματα, μεταφορὰ στὴν ἀποθήκη	360
6. Καταπολέμηση ζιζανίων	40
Σύνολο δαπανῶν ὀνθρώπινης-μηχανικῆς ἐργασίας	860

Β. Αναλώσιμο Κεφάλαιο

Εἶδος	Ποσότητα	Δαπάνη
1. Σπόρος	24 κιλὰ	δρχ. 300
2. Λιπάσματα	40 κιλὰ φωσφ. ἀμμωνία	160

Συνέχεια στὴν σελίδα 21

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΟΛΗ

Τοῦ Μιχάλη Σωτηρίου

‘Η πόλη μας ἀπέκτησε, μετὰ τὶς πρόσφατες δημοτικὲς ἐκλογὲς τὸν νέον τῆς δήμαρχο, ὑπεύθυνο γιὰ τὴν τοπικὴ τῆς αὐτοδιοίκηση. Πολλὰ προβλήματα τὸν περιμένουν, περισσότερα περιμένουμε νὰ ἐπιτύχῃ.

Θὰ προσπαθήσω νὰ ἐπισημάνω μερικά, ποὺ ἴσως δὲν ἔρχονται πρῶτα-πρῶτα στὸ μυαλό μας, μὰ ποὺ ἡ λύση τῶν ἑποίων, τολμῶ νὰ πιστεύω, θὰ δώσουν νέο παλμὸ στὴν πόλη μας. ‘Ας σημειωθῇ πῶς τὰ θέματα ποὺ ἀναφέρει παρακάτω δὲν παραθέτονται μὲν ἀξιολογική σειρά:

Π ρ ἄ σ ι ν ο π ο λ ὑ σ τ ἡ ν π ό λ η

Πρὸιν μερικὰ χρόνια, ὅταν ἤμουν στὸ γυμνάσιο, μιὰ μέρα τὸ χρόνο συνήθιζαν νὰ μῆς πηγαίνουν γιὰ «έθελοντικὴ» ἀναδάσωση. Ὅταν τόσο πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὴν προσφορὰ αὐτῆς, τέτοια ἤταν ἡ ὀργάνωση τῆς «έκστρατείας φύτεψε κι ἐσύ ἔνα δένδρο», ὃστε δὲν φύτρωσε σχεδὸν κανένα δένδρο ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ φυτέψαμε.

‘Η χρησιμότητα τοῦ πράσινου εἶναι σὲ ὅλους γνωστὴ μὰ καὶ ἀπὸ ὅλους ἀγνοεῖται. Τὰ συνεργεῖα τοῦ δήμου θὰ ἤταν, χωρὶς χρονοτριβή, ἐπιβεβλημένο νὰ δργανωθοῦν στὴν προσπάθεια γιὰ ἀναδάσωση καὶ δημιουργία πράσινου, μέσα κι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, χωρὶς νὰ βασίζονται στὴν ἀτομικὴ πρωτοβουλία.

η ‘Εμπρός, λοιπόν, γιὰ μᾶλιστη γεμάτη πράσινο.

Σ χ ο λ . ε ἵ ο γ ι ἀ μ ε γ ἄ λ ο ο ν ί

‘Ενα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ τῆς πόλεως μας δὲν γνωρίζει ἀνάγνωση καὶ γραφή. Μέσα στὰ γενικότερα πλαίσια τῆς ἀνόδου τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῆς πόλης μας, ὁ δῆμος θὰ πρέπῃ, νὰ ἰδρύσῃ νυκτερινὰ σχολεῖα μὲν μαθητὲς πάνω ἀπὸ τὰ τριάντα χρόνια, ὅπου θὰ διάσκονται ἀνάγνωση καὶ γραφή καὶ στοιχειώδεις ἐγκυλοπαιδικὲς γνώσεις.

Εἶναι ἀδιανόητο νὰ λειτουργῇ (!) λαϊκὸ Πανεπιστήμιο καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ νὰ μὴν ὑπάρχῃ κάπου λαϊκὸ δημοτικὸ σχολεῖο ἢ γυμνάσιο.

‘Η προσπάθεια αὐτῆς μπορεῖ νὰ γίνη ξέχωρα ἀπὸ τὴν ἐκπαιδευτικὴ γραφειοκρατία τοῦ τόπου μας (γιατὶ αὐτὴ ποτέ, οὕτε προσπάθησε οὕτε διανοήθηκε κάτι τέτοιο).

‘Επίσης δὲν θὰ δημιουργηθῇ οἰκονομικὸ πρόβλημα γιὰ τὴν πραγμά-

τωση αύτοῦ τοῦ σκοποῦ, ἀν ἀναλάβουν νὰ διδάξουν καὶ νὰ ἐργαστοῦν στὴν ὁργάνωση αύτοῦ τοῦ σκοποῦ, μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἐπιστήμονες καὶ ἐκπαιδευτικοὺς ποὺ ὑπάρχουν στὴν πόλη μας.

Αὕτε ή προσπάθεια γιὰ μιὰ πόλη χωρὶς ἀναλφαβητισμό.

Μείωση τῶν εἰσιτηρίων στὶς ἀστικὲς συγκοινωνίες εἶναι τὸ ἔδιο μὲ

αὐτὸ ποὺ ἔχουν οἱ μεγαλουπόλεις ('Αθῆνα, Θεσσαλονίκη) ἐνδι οἱ χιλιομετρικὲς ἀποστάσεις ποὺ διανύουν τὰ ἱεροφορεῖα εἶναι κατὰ πολὺ μικρότερες. Γάρ-
χουν καὶ πόλεις, ἐπως ἡ Λάρισα, μὲ πολὺ μικρότερη τιμὴ εἰσιτηρίων. Εἶναι δικαιολογημένα, λοιπὸν τὰ παράπονα τῶν δημοτῶν, γιὰ τὴν ὑψηλὴ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου.

Θέτων καὶ ὁ δῆμαρχος νὰ ἀσκήσῃ κάποια πίεση στὸν ἀρμόδιο ὁργανι-
ωσμὸ γιὰ μιὰ μείωση, ἔστω καὶ μικρή, τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων.

Αν ωτατη σχολὴ στὶς Σέρρες

Πρὸν ἀπὸ λίγο καιρὸ δ νομάρχης Σερρῶν ἔναντε πρόταση στὸν ὑπουργεῖο
Παιδείας, νὰ μεταφερθῇ ἡ Γεωπονικὴ σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης,
στὶς Σέρρες.

Σύμφωνα μὲ τὴ δικὴ μου ἐκτίμηση, εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνη κάτι τέτοιο, γιατὶ στὴν Θεσσαλονίκη ὑπάρχουν τόσον κτιριακὲς ὅσον καὶ ἀγροτικὲς ἐγκατα-
στάσεις τῆς σχολῆς αὐτῆς κι ἔτσι δύσκολα νὰ γίνη, μιὰ μεταφορὰ τῆς σχολῆς αὐτῆς.

Ομως, ἐπειδὴ πρέπει ὄπωσδήποτε ἡ πόλη μας νὰ ἀποκτήσῃ μιὰν ἀνώ-
τατη σχολὴ ἵσως θὰ πρέπει νὰ στραφοῦμε σὲ ἔνα ἄλλο εἴδος σχολῆς.

Στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης ὑπάρχει, ὅπως εἶναι γνωστὸ καὶ Φαρ-
μακευτικὴ σχολὴ. Ομως, ἡ σχολὴ αὐτὴ δὲν ἔχει οὔτε κτιριακὲς οὔτε ἐργα-
στηριακὲς ἐγκαταστάσεις (οἱ φοιτητὲς τῆς σχολῆς αὐτῆς ταλαιπωροῦνται τρέ-
χοντας ἀπὸ τὴν Φυσικομαθηματική, στὸ Χημεῖο, στὴν Κτηνιατρική, στὴν Γεω-
πονική, στὴν Ιατρική γιὰ νὰ βροῦν αἰθουσες καὶ ἐργαστήρια).

Ἐπίσης γιὰ τὰ περισσότερα μαθήματα δὲν ἔχουν καθηγητὲς γιατὶ ἀκόμη δὲν προκηρύχθηκαν οἱ διαγωνισμοὶ γιὰ τὶς ἔδρες.

Σὰν συμπέρασμα λοιπὸν βγαίνει ὅτι, εἶναι μοναδικὴ εύκαιρία νὰ δημιουρ-
γηθῇ ἡ Φαρμακευτικὴ σχολὴ στὶς Σέρρες.

Ἐμπρός, λοιπὸν νὰ δημιουργήσουμε αὐτὴ τὴν Ἀνώτατη σχολὴ στὶς Σέρ-
ρες πρὸν προλάβη καὶ τὴν ἀποκτήσῃ ἄλλη πόλη.

Μακροπρόθεσμα βλέπω ἐπίσης (ἀν φέρουμε τὴν σχολὴ) νὰ δημιουργεῖται φαρμακοβιομηχανία μὲ ἐπενδύσεις, τοῦ δήμου, ποὺ θὰ καλύπτει πολλὲς ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τῶν φαρμάκων στὴν χώρα μας καὶ θὰ δώσῃ δουλειὰ σὲ πολλὰ ἐργατικὰ χέρια τῆς περιοχῆς. Ας μὴν ξεχνᾶμε πόλες ἔχουμε καὶ πολλοὺς με-
τανάστες σὲ ζένες χῶρες, ποὺ μποροῦν νὰ τακτοποιηθοῦν κι αὐτοί, ἐπιστρέ-
οντας στὴν πατρίδα.

Ἐπίσης θὰ μποροῦσαν νὰ λειτουργήσουν τμήματα ἀπὸ τὶς ἀνώτερες σχολές (KATE, Ἀκαδημίες). Ὑπάρχουν πάρα πολλὰ ἀτομα ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ποὺ φοιτοῦν σὲ τέτοιες σχολές, ώστε θὰ μποροῦσαν νὰ διευκολύνθοῦν μὲ τὴν φοίτηση τους στὶς Σέρρες, γιατὶ καὶ πιὸ κοντὰ θὰ βρίσκονται στὰ σπίτια τους, ἀλλὰ καὶ γιατὶ θὰ εἶναι πολὺ πιὸ φτηνή ἡ διαμονή τους στὶς Σέρρες ἀπ' ὅτι στὴν Θεσσαλονίκη.

Κολυμβητήρια

Αλήθεια, τί γίνεται τὸ κολυμβητήριο; Χρόνια τώρα περιμένουμε νὰ τελειώσῃ. Καὶ μέχρι νὰ γίνη αὐτὸ κάθε καλοκαίρι οἱ Σερραῖοι κολυμποῦν στὸν ίδρωτα. Κάτι πρέπει νὰ γίνη.

Στέγη γραμμάτων καὶ τεχνῶν

Εἶναι γνωστή γιὰ τὴν πόλην μας νῦν μὴν ἔχη οἰκοδομηθῆ μιὰ στέγη γραμμάτων καὶ τεχνῶν. Θαρρῶ, πώς χρόνια κι αὐτὸς βρίσκεται στὰ χαρτιά μᾶς συνεχῶς ζεχνιέται.

Θεατρικὸ τμῆμα, μουσικὸ τμῆμα, λογοτεχνικὸ τμῆμα θά πρέπει νὰ ἴδου-
θοῦν γιὰ νὰ δώσουν νέα ὥμηση στὴν πολιτιστικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας. Γιατὶ,
ἄν δὲν κάνω λάθος κάθε ἐποχὴ περνᾶ κάποιο θέατρο πολὺ γαμηλῆς ποιοτικῆς
σταθμῆς, μὲ ἔξαιρεση τὸ Κρατικὸ Θέατρο Βορείου ‘Ελλάδος (ὅμως οἱ δυδ-
τρεῖς φορὲς ποὺ περνᾶ τὸ χρόνο. γιὰ μιὰ μέρα, δὲ φτάνει). Γιατὶ περνοῦν χρό-
νια γιὰ νὰ περάσῃ κάποιο μουσικὸς ἀξίας.

Πρέπει δὲ δῆμος, λοιπὸν νὰ δημιουργήσῃ τουλάχιστον (καὶ αὐτὸν γιὰ μιὰ καλὴ ἀρχὴ) ἔνα θεατρικὸ θίασο. Πρέπει οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλης μας, ἀλλὰ καὶ τοῦ νομοῦ μας νὰ ἀποκτήσουν μιὰ στέγη ὅπου θὰ μποροῦν νὰ ἀνταλλάσσουν ίδεες καὶ τέγνες.

Δὲν πρέπει νὰ μᾶς λείπει μιὰ στέγη γραμμάτων καὶ τενχῶν. Γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τῆς στέγης αὐτῆς πρέπει νὰ συμβάλλουν ὅλοι οἱ δημότες καὶ ιδιαίτερα αὐτοὶ που ἔχουν γεμάτο τὸ κουπόδεμα. Πρέπει.

Σεξουαλική διαπαίδαγγός της δημοτών

‘Η πόλη μας είναι έπαργυακή, ἀκριτική. Κλειστό τὸ κοινωνικό μας περιβάλλον. Ή ήθική, πρώτη στὴν ἡμερήσια διάταξη, στὸ σχολεῖο, στὸ σπίτι, στὴ βόλτα τῆς ὁδοῦ Μεραρχίας. Τὸ ἀποτέλεσμα; Γυναικες καὶ ἄντρες, κορίτσια καὶ ἀγόρια γεμάτοι συμπλέγματα, γεμάτοι σεξουαλικὰ προβλήματα. Θέλετε κι’ ἄλλα ἀποτελέσματα; Τα διαμερίσματα τῶν μὴ Σερραίων (κυρίως στρατιωτικῶν ἐφέδρων καὶ μονίμων), πλουσίων ἐμπόρων τῆς πόλης είναι γεμάτα ἀπὸ ὑπάρξεις ποὺ δὲν ξέρουν τίποτε ἀπὸ σέξ κι ὅμως τὸ κάνουν. Ἐπίσης οἱ ἔξοχικές περιοχές καὶ κυρίως ὁ λόφος τοῦ Κουλᾶ, γεμάτες ἡδονοβλεψίες καθε ήλικιας.

Ἐπίσης οἱ κινηματογράφοι ποὺ προβάλλουν ἀνόητα πορνὸ γεμίζουν

Οι γυναικες των Σερρών έχουν «όνομα» σ' ὅλη την Ελλάδα (τὸ ἔδιο συμβαίνει και μὲ τὰ ἄλλα ἐπαρχίακα κέντρα τῆς χώρας).

Γιὰ ὅλα αὐτὰ φταίει ἡ ἔλλειψη σεξουαλικῆς διαπαίδαγωγήσεως. Θὰ ἥταν καλὸ μὲ πρωτοβουλία τοῦ δήμου νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀριθμόνα ἀτομά που νὰ ἀρχίσουν μιὰ ἐκστρατεία γιὰ τὴν σωστὴ σεξουαλικὴ διαπαίδαγωγιση τόσο τῶν νέων, ὅσο καὶ (μὴ σᾶς φάίνεται καθόλου παράξενο) τῶν ἡλικιωμένων.

* Ομαλίες στά σχολεῖα, σὲ αἴθουσες δημοσίων θεαμάτων, ἔντυπο ὑλικό, προβολές ταινιῶν (ζένων φυσικά, καὶ ἄλλι πορνὸς κυρίως σκανδιναντικῶν), ἔτσι Συνέχεια στὴν σελίδα 16

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

*
*
Έπιμέλεια: Βίκυ Ψαρρᾶ

Στήν τελευταία συγκέντρωση τῶν Σερραίων φοιτητῶν ποὺ ἔγινε στή Θεσσαλονίκη στὶς 15 τοῦ 'Απρίλη τέθηκε θέμα ἀπὸ μέλη τοῦ συλλόγου μὲ ποιοὺς τρόπους θὰ μπορέσουμε νὰ προσελκύσουμε ἀκόμη περισσότερους φοιτητὲς καὶ σπουδαστὲς στὸ σύλλογο μας ὥι δποῖοι θὰ βοηθήσουν νὰ δραστηριοποιηθῇ περισσότερο ἡ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. ἐξυπηρετῶντας ἔτσι τοὺς σκοποὺς τοῦ συλλόγου. 'Οποιοσδήποτε νομίζει ὅτι μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτὸῦ ἃς μᾶς στείλη τὴν γνώμη του.

* Πρὸν ἀπὸ λίγες ἡμέρες πήραμε τὴν ἀπάντηση ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖο μεταφορῶν καὶ ἐπικοινωνιῶν, σχετικὰ μὲ τὴν χορήγηση μειωμένων τιμῶν φοιτητικῶν εἰσιτηρίων καὶ γιὰ τοὺς "Ελληνες φοιτητὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ ελχαμε ζητήσει. 'Η ἀπάντηση ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ ἀνωτέρω σχετικοῦ, ἐπὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων δὲν παρέχεται εὐχέρεια ἵκανοποιήσεως τοῦ ἡμετέρου αἰτήματος, καθ' ὃσον δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 634/70 καὶ 1245/72 Ν.Δ/των, (καδικοποιηθέντων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 306/73 Β.Δ) καθωρίσθησαν περιοριστικῶς τὰ δικαιούμενα τοιούτου δελτίου πρόσωπα».

* Τὴν Δευτέρα 21 τοῦ 'Απρίλη συμπληρώθηκαν 8 χρόνια ἀπ' τὶς 21 τοῦ 'Απρίλη τοῦ 1967 μέρα ποὺ ξένες καὶ δικές μας ἀντιδραστικὲς δυνάμεις ἐπέβαλαν στὸ λαό μας μὲ στρατιωτικὸ πραξικόπημα τὴ φασιστικὴ δικατορία. Στὴ Θεσσαλονίκη στὴ συγκέντρωση ποὺ διοργανώθηκε ἀπὸ δργανώσεις νεολαίῶν ἡ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. ἔστειλε τὸν ἀκόλουθο χαιρετισμό.

«Ἡ "Ενωση Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν χαιρετίζει τὴ σημερινὴ παλλαϊκὴ ἀντιφασιστικὴ καὶ ἀντιεμπεριαλιστικὴ συγκέντρωση στὶς 21 τοῦ πρώτου μετὰ 8 χρόνια, ἐλεύθερον 'Απρίλη. Διαδηλώνουμε τὴν πίστη μας γιὰ μιὰ πραγματικὴ δημοκρατία ἀνεξάρτητη, γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο τοῦ τόπου μας, γιὰ τὴν πλήρη ἀπογουντοποίηση, καὶ γιὰ τὴν ἀνεξαρτηρία καὶ σωτηρία τῆς Κύπρου».

* "Οπως εἶναι γνωστὸ τὴ δεύτερη ἑβδομάδα τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα θὰ πραγματοποιηθῇ Φοιτητικὴ 'Εβδομάδα ποὺ θὰ περιλαμβάνει μιὰ σειρὰ ἀπὸ πνευματικές, πολιτιστικές, καλλιτεχνικές καὶ ἀθλητικές ἔκδηλώσεις. Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑβδομάδος αὐτῆς θὰ ἀνακοινωθῇ ἔγκαιρα. Καλούνται ὅλα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὶς ἐκδηλώσεις.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

ΜΟΝΙΜΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τοῦ Σάκη Ματάκου

‘Η μελέτη ἐνὸς θέματος ὡπως ἡ μετανάστευση εἶναι ἀρκετὰ πολύπλοκη καὶ φυσικὰ μὲ τὰ ὑπάρχοντα στατιστικὰ στοιχεῖα εἶναι ἀδύνατο νὰ ὀλοκληρωθῆ σὰν μελέτη. Στὶς διάφορες ἀναλύσεις ποὺ εἴδαν τὸ φῶς σὲ ἐφημερίδες, περιοδικὰ καὶ βιβλία ὑπάρχει ἔνα πλατύ φάσμα ἀπόψεων, ποὺ δίνουν πολλές φορές διαφορετικὴ ἐξήγηση γιὰ τὰ ἴδια στατιστικὰ στοιχεῖα. Γ’ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὃς ἔνα βαθύμο, αὐτία στέκεται ἡ βάση πάνω στὴν ὅποια στηρίζεται ἡ ἀνάλυση, π.χ. ἡ ἐξέταση μὲ βάση οἰκονομικὲς συνθῆκες εἶναι ὀλότελα διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἐξέταση μὲ βάση τὶς ιστορικὲς συνθῆκες.

Στὴν ἔργασία αὐτή, τὸ πλαίσιο στὸ ὅποιο θὰ κινηθοῦμε, στηρίζεται στὶς ἐξῆς βάσεις.

α) ‘Η μετανάστευση δὲν ἀποτελεῖ μεμονωμένο ἔθνικὸ φαινόμενο ὑρισμένων χωρῶν. Εἶναι συνάρτηση τοῦ γενικώτερου προβλήματος τῆς ὑπανάπτυξης ποὺ μπορεῖ γὰ κατανοθεῖ ὅταν ἐξετασθοῦν οἱ πολιτικές, οἰκονομικές καὶ κοινωνικές συνθῆκες τῶν χωρῶν αὐτῶν ὡχι μόνο σὰν ἐσωτερικές ἰδιομορφίες, μὰ σὲ σύνδεση μὲ τὶς ἀντίστοιχες σχέσεις ἐξάρτησης, μέσα στὸ διεθνὲς κεφαλαιοκρατικὸ σύστημα καταμερισμοῦ τῆς ἔργασίας.

’Απὸ τὴν παρατήρηση ὅτι ἡ μετανάστευση δὲν εἶναι μεμονωμένο οἰκονομικὸ φαινόμενο, οἱ ἐπιπτώσεις καὶ οἱ προοπτικές εἶναι συνδεδεμένες μὲ τὸ κοινωνικοπολιτικὸ σύστημα ποὺ ἐπικρατεῖ στὶς χῶρες ἐξαγωγῆς μεταναστῶν. Μὲ ἀπλὰ λόγια δὲν ὑπάρχει ἐξωπολιτικὴ δικαιολογία τῆς μετανάστευσης σὰν λόγη

τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας.

β) ‘Η μετανάστευση δὲν εἶναι μεμονωμένο πρόβλημα ἐξαγωγῆς ἐργατικῶν δυνάμεων ἀπὸ μιὰ χώρα, ὅλλα ἀποτελεῖ συνάρτηση τῶν οἰκονομικῶν καὶ δημογραφικῶν ἐξελίξεων στὶς χῶρες ποὺ εἰσάγουν ἐργάτες.

’Η ἀνάπτυξη τῆς Δ. Εὐρώπης μεταπολεμικὰ καὶ ἴδιαίτερα μετὰ τὸ 1960 ἐξ αἰτίας τῆς ταχείας τεχνολογικῆς προόδου καὶ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μὲ τὶς Η.Π.Α. καὶ Ιαπωνία ὁδήγησαν στὴν ἀναζήτηση ἐργατικοῦ δυναμικοῦ ἀπὸ τὶς Νοτιοεύρωπαικὲς καὶ ἀφρικανικὲς χῶρες. Διεθνοποιήθηκε τὸ κεφάλαιο μὲ συνέπεια τὴν διεθνοποίηση τῆς ἔργατικῆς τάξης.

γ) ’Ο χαρακτήρας τοῦ μεταναστευτικοῦ φαινομένου εἶναι ἐκμεταλλευτικός. Τὸ μόνο θετικὸ ἀποτέλεσμα ποὺ διατυπώθηκε μέχρι τώρα εἶναι ἡ ἐπίδραση τῶν ἐμβασμάτων στὸ ίσοζύ-

γιο πληρωμῶν. Αὐτὸς δὲ μεταφράζεται σὰν διευκόλυνση στὴν ὀλιγαρχία νὰ προωθήσῃ τὸν τύπο ἀνάπτυξης ποὺ ἔξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντά της, ἐμπεδώνοντας τοὺς μηχανισμοὺς ἐξάρτησης τῶν χωρῶν ποὺ ἔξαγουν ἐργάτες σ' αὐτές ποὺ εἰσάγουν.

Οἱ ἐκμεταλευτικὸς γαρακτήρας φαίνεται καθαρὸς ἀπὸ τὴν θεσμοποίηση τῶν διακρίσεων στὶς χῶρες ὑποδοχῆς μὲ τοὺς νόμους περὶ ἀλλοδαπῶν καθὼς καὶ μὲ τὶς σχετικὲς συμφωνίες ποὺ ὑπόγραψαν οἱ χῶρες τῆς Δ. Εὔρωπης μὲ τὶς χῶρες ποὺ ἔξαγουν ἐργάτες, ὅπως τὸ διωξιμὸ τους, σὲ περίπτωση οἰκονομικῆς κρίσης. Τὸ φαινόμενο αὐτὸς ἀρχίσει ἡδη νὰ συμβαίνει ἐνῶ βρισκόμαστε ἀλιτῶς στὰ πράθυρα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης. Οἱ παραπάνω νόμοι καὶ συμφωνίες εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειας τῶν ἑκάστοτε κυβερνήσεων νὰ ἀποφύγουν κοινωνικὲς καὶ πολιτικὲς πιέσεις, μὲ τὴν ἔξαγωγὴν τῆς ἀνεργίας στὸ ἔξωτερικό.

Δ) Τὸ μεταναστευτικὸ φαινόμενο ἔχει γενικὰ πολιτικὸ γαρακτήρα. Αὐτὸς φαίνεται ἀπὸ τὴν κίνηση τῶν ἐργατῶν ὅλων τῶν ἔθνοτήων, σ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς Δ. Εὔρωπης, γιὰ νὰ ὀργανωθοῦν πολιτικὰ καὶ συνδικαλιστικὰ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων τους. Μὲ τὶς παραπάνω βάσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ θέματος, θὰ χρειασθῇ σὲ πολλὰ σημεῖα παρουσίαση στουχείων καὶ ἀνάλυση τους γύρω ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἐλλάδας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν μεταναστῶν εἶναι ἀγρότες, θὰ δοθῇ περισσότερη προσοχὴ στὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

* * *

Η μετανάστευση ἀποτελεῖ ἔνα ἀπὸ τὰ βασικὰ γαρακτηριστικὰ τῆς σύγχρονης Ἐλλάδας. Τὴν τελευταῖα δεκαετία τὸ πρόβλημα αὐτὸς συζητή-

θηκε περισσότερο ἵσως ἀπὸ κάθε δλλο. Η ἀντιμετώπισή του περιορίζεται στὸ ἀποτελεῖ «εὐλογία» ή «κατάρα» χωρὶς νὰ τὸ ἐντάσσουν στὰ πλαίσια τοῦ σύγχρονου καταμερισμοῦ ἐργασίας. Εἶναι λάθος νὰ ἀπομονώνουμε τὸ φαινόμενο τῆς μετανάστευσης, καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ τοποθετοῦμε ὑπὲρ ἡ κατά.

Αλλωστε τὸ φαινόμενο αὐτὸς καθαυτὸ παρουσιάζει πολλὲς θετικὲς πλευρὲς τόσο γιὰ τὸν μετανάστη, ὅσο καὶ γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο. π.χ. οἰκονομικὰ πλεονεκτήματα γιὰ τὸν μετανάστη, ὑποδηλώνει τὴν κινητικότητα τοῦ πληθυσμοῦ ποὺ εἶναι ἡ βάση γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο, κλπ. Αὐτὸς δὲ ποὺ πρέπει νὰ ἔξετάσουμε εἶναι ὁ ρόλος τῆς μετανάστευσης στὸν Κεφαλαιοκρατικὸ τρόπο παραγωγῆς καὶ μὲ τὴν δημιουργία τῆς παγκόσμιας ἀγορᾶς, ποιὺς εἶναι ὁ ρόλος τῆς μετανάστευσης στὴν ἀναπαραγωγὴ τῆς ἐκμετόλλευσης καὶ τῆς ἐξάρτησης.

Μόνο ἔτσι θὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε καὶ τὶς αἰτίες ποὺ γενοῦν τὴν μετανάστευση.

Προϋπόθεση γιὰ τὴν συσσώρευση τοῦ κεφαλαίου εἶναι ἡ ὑπαρξὴ φτηνῆς καὶ σὲ ἀρκετὴ ποσότητα ἐργατικῆς δύναμης. "Ομως αὐτὸς δὲν ἀρκεῖ. Πρέπει ἡ ἐργατικὴ δύναμη νὰ μπορεῖ νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ τὶς καθυστερημένες περιοχὲς καὶ τοὺς κλάδους ποὺ βρίσκονται σὲ στασιμότητα στὶς περιοχὲς καὶ στοὺς κλάδους ποὺ ἀναπτύσσονται. Χωρὶς τὴν δυνατότητα μεταφορᾶς τῆς ἐργατικῆς δύναμης, τὸ κεφάλαιο σὲ μορφὴ χρήματος δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ σὰν παραγωγικὸ κεφάλαιο. "Εἶται ἔχουμε τὸ φαινόμενο τῆς μετανάστευσης ποὺ μπαροῦμε νὰ τὸ δρίσουμε σὰν τὴν μετακίνηση τοῦ ἐργάτη ἀπὸ μιὰ περιοχὴ σὲ μιὰ διλῆ μὲ σκοπὸ τὴν διάθεση τοῦ μόνου ἐμπορεύματος ποὺ κατέχει: τῆς ἐργατικῆς του

δύναμης. Σύμφωνα μὲ τὸν ὄρισμὸν αὐτὸν καθοριστικὸν στοιχεῖο εἶναι ἡ κινητικότητα τῆς ἐργασίας. Μετανάστευση μποροῦμε νὰ δονομάσουμε τὴν ὅποιαδήποτε μεταφορὰ ἐργα-τικῆς δύναμης εἴτε στὸ ἑσωτερικὸν μιᾶς χώρας εἴτε στὸ ἔξωτερικό.

Σύμφωνα μὲ τὴν Ἑθνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος (Ε.Σ.Υ.Ε.) μετανάστευση ἀποκαλεῖται κάθε οἰκισμῷ μιᾶς δοισμένης διάφορεις πρὸς τὸ ἔξωτερικό, μὲ ἔξαρτεση τὰ ταξίδια γιὰ τουριστικοὺς λόγους. Η Ε.Σ.Υ.Ε. διακρίνει τὴν μετανάστευση σὲ μόνιμη καὶ πρόσωρην. Μόνιμοι μετανάστες θεωροῦνται οἱ "Ἑλληνες ὑπήκοοι ποὺ μεταβαίνουν σὲ μιὰ χώρα τοῦ ἔξωτερικοῦ γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεὶ περισσότερο ἀπὸ ἓνα χρόνο. Προσωρινοὶ μετανάστες θεωροῦνται οἱ "Ἑλληνες ὑπήκοοι ποὺ ἔχουν σὰν μόνιμη κατοικία τὴν Ἑλλάδα καὶ

α) μεταβαίνουν σὲ μιὰ χώρα τῦ ἔξωτερικοῦ γιὰ νὰ μείνουν ἐκεὶ λιγώτερο ἀπὸ ἓνα χρόνο μὲ σκοπὸν νὰ βροῦν ἐργασία στὴ χώρα αὐτῆς.

β) ἀναχωροῦν γιὰ λόγους ναυτο-

λόγησης.

Οἱ προσωρινοὶ μετανάστες δὲν θεωροῦνται μετανάστες. "Ἔχουμε ἔτσι μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῆς πραγματικῆς μετανάστευσης καὶ ἀποσύνδεση τοῦ φαινομένου ἀπὸ τὶς αἰτίες ποὺ τὸ προκαλοῦν. Ἐνῶ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μετανάστη εἶναι ἡ ζήτηση ἐργασίας ἡ Ε.Σ.Υ.Ε. θεωρεῖ σαν κριτήριο τὴν διάρκεια παραμονῆς στὸ ἔξωτερικό ποὺ δηλώνει ὁ μετανάστης. Ἔχουμε τὸ φαινόμενο: μετανάστες ἀναχωροῦν προσωρινὰ ἀπὸ ἀγνοιαὶ συνθηκῶν καὶ ἀποκτοῦν παραμονὴ γιὰ περισσότερο ἀπὸ ἓνα χρόνο. Τέλος στὴ κατηγορία τῶν ναυτολιγημένων ποὺ πρέπει νὰ συνυπολογίζονται στὸν ἀριθμὸ τῶν μεταναστῶν, αὐτοὶ ποὺ βρίσκονται σὲ πλοῖα μὲ ξένη σημαία (ἀπὸ ἀποψῆς διεθνοῦς δικαίου ξένο ἔδαφος καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀποψῆς ξένη ἐπιχείρηση). Τὸ φαινόμενο μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ προσφορὰ ἔξειδικευμένης ἐργασίας στὸ ἔξωτερικό. Μ' ὅλα αὐτὰ βγαίνει τὸ συμπέρασμα πῶς ἡ πραγματικὴ μετανάστευση εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ ὅση τὴν παρουσιάζουν οἱ ἐπίσημες στατιστικές:

ετος	Μόνιμοι μετανάστες	Προσωρινοὶ μετανάστες	Ἐπιστρέφοντες
1961	58.837	26.426	
1962	84.054	26.668	
1963	100.072	35.437	
1964	105.569	47.616	
1965	117.167	59.241	
1966	86.896	61.518	
1967	42.730	59.732	
1968	50.866	64.138	18.882
1969	91.552	67.123	18.132
1970	92.684	10.570	22.665
1971	61.745	75.229	24.709

πηγή: Ε.Σ.Υ.Ε.

Η Ε.Σ.Υ.Ε θεωρεῖ σὰν μετανάστες μόνο τοὺς μόνιμους μετανάστες. Γιὰ νὰ βροῦμε ὅμως τὴν πραγματικὴ μετανάστευση πρέπει νὰ προστεθοῦν οἱ μόνιμοι καὶ οἱ προσωρινοὶ καὶ νὰ ἀφαιρεθεῖ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ποὺ ἐπιστρέφουν. Η στατιστικὴ παρακολούθηση αὐτῶν ποὺ ἐπιστρέφουν ἀρχίζει μόλις τὸ 1968.

Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ τονισθῇ εἶναι ἡ ἀπόκρυψη ἀπὸ τὸ ἐπίσημο κράτος τοῦ πραγματικοῦ χαρακτήρα τῆς μετανάστευσης, ποὺ εἶναι προσφορὰ καὶ καταναλωση ἐγχώριας ἐργατικῆς δύναμης στὸ ἔξωτερικό. Αὐτὸ παρεμποδίζει τὴν ἐπιστημονικὴ προσέγγιση τοῦ φαινομένου. μὲ βάση τοὺς νόμους τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἀνάπτυξης καὶ τοῦ ρόλου τῆς Ἑλλάδας στὸν διεθνῆ καταμερισμὸ τῆς ἐργασίας. Μὲ τὴν δημιουργία τῆς παγκόσμιας ἀγορᾶς ὁ νόμος τῆς ἀνισόμερης ἀνάπτυξης τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος λειτουργεῖ σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο καὶ καθορίζει τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὶς κυρίαρχες καὶ στὶς ἔξαρτημένες οἰκονομίες. Η λειτουργία τοῦ νόμου τῆς ἀνισόμερης ἀνάπτυξης ἀνάμεσα σὲ περιοχὲς ἡ γῶρες, τομεῖς καὶ κλάδους δόθηκε στὴν διαιώνιση τοῦ καθεστῶτος κυριαρχίας, ἔξαρτησης καὶ ἐκμετάλευσης.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 11

ἄστε νὰ γνωρίσουν ὅλοι οἱ δημότες καλὰ τῷ σῶμα τους, νὰ ἀπορρίψουν τὴν φυτοθηκὴ τους, νὰ ὀλοκληρώθουν ψυχικοσεξουαλικά.

Η ἐπιτροπὴ νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἐπιστήμονες (κυρίως γιατρούς), μὲ ἐπικεφαλῆς ἔνα ψυχίατρο, πλαισιωμένη ἀπὸ φοιτητὲς (ποὺ θὰ βοηθήσουν στὴν διάδοση αὐτῆς τῆς ἔκστρατειας) ἀλλὰ ἀκόμη καὶ συμπληρωμένη ἀπὸ μιὰ-δύο ἐπαγγελματίες πύρρες (ποὺ εἶναι ἄδικο νὰ τὶς κακοχαρακτηρίζουμε).

ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΔΗΜΟΤΕΣ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ, ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΛΗΘΙΝΑ.

Στέγη γιὰ τὴν "Ἐνωση Φοιτηῶν - Σπουδαστῶν τοῦ νομοῦ Σερρῶν

Όπωσδήποτε εἶναι στὶς δυνατότητες τοῦ δήμου. νὰ παραχωρήσῃ μιὰν αἴθουσα ὅπου θὰ στεγάζεται ὁ σύλλογος αὐτός, ποὺ τόσα προσφέρει στὴν πολιτιστικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας, καὶ νὰ τὸν βοηθήσῃ μὲ κάθε τρόπο στὶς δραστηριότητες του.

Συγχρόνως, ἐπιτρέπει στὶς ἀνεπτυγμένες βιομηχανικὰ χῶρες νὰ ἐλέγχουν τὴν πιὸ σημαντικὴ πηγὴ πλούτου: τὴν ἐργατικὴ δύναμη. Στὸ στάδιο τοῦ ἡμεριανοῦ οἱ μετανάστες ἀποτελοῦν τὸν βιομηχανικὸ ἐφεδρικὸ στρατὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ ὅποιου εἶναι ἡ ἐκμετάλευση ἀπὸ τὶς βιομηχανικὰ ἀνεπτυγμένες οἰκονομίες.

Η Ἑλλάδα ἔξαργει κάθε χρόνο ἓνα πολύτιμο ἐμπόρευμα: τὴν ἐργατικὴ δύναμη τῶν μεταναστῶν. Παράλληλα, δέχεται ἔνα ποσοστὸ τῶν εἰσοδημάτων τῶν μεταναστῶν μὲ τὴν μορφὴ ἐμβασιμάτων καὶ εἰσάγει ἀπὸ τὶς χῶρες ὑποδοχῆς μιὰ σειρὰ ἐμπορεύματα. Οἱ κινήσεις αὐτές, ἀνθρώπων, εἰσοδημάτων καὶ ἐμπορεύμάτων καθορίζονται ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο καὶ τὸν προσανατολισμὸ ἀνάπτυξης τῆς Ἑλλάδας καὶ τῶν ἀνεπτυγμένων καπιταλιστικὰ χωρῶν. Τακούουν στοὺς νόμους τῆς ἀνιστῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ἐνισχύουν τὸν χαρακτήρα τῆς ἔξαρτησης. Όρισμένες ἀπὸ αὐτές τὶς σχέσεις μποροῦμε νὰ τὶς δοῦμε μέσα ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῆς μετανάστευσης καὶ ἀντίστροφα δρισμένες ἀπ' αὐτές τὶς σχέσεις βοηθοῦν νὰ καταλάβουμε τὸ πρόβλημα τῆς μετανάστευσης.

(συνεχίζεται)

1895-1975: 80 ΧΡΟΝΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Τοῦ Ζήση Μανδηλιώτη

Πέρασαν 80 χρόνια από τότε που ο Louis Lumière έκανε τήν πρώτη έπισημη κινηματογραφική προβολή, 27 Δεκεμβρίου 1895, στὸ Salón Indien τοῦ Grand Café τοῦ Παρισιοῦ.

80 χρόνια άδιάκοπης έξέλιξης τῆς τέχνης καὶ τεχνικῆς τοῦ κινηματογράφου.

Ο κινηματογράφος έφειλε τὴν ὑπαρξή του σ' ἓνα φυσιολογικὸ ἐλάττωμα τοῦ ματιού που λέγεται μετίκασμα. Ή εἰκόνα κατὰ τὰ γνωστὰ παραμένει στὸν ἀμφιβληστροειδῆ χειτόνιο 1/10 τοῦ δετερολέπτου. Αὐτὴ ἡ δύσκολη προσαρμογὴ τοῦ ματιοῦ θέτει τὴν βάση τοῦ κινηματογράφου.

Πιά νὰ ὑπάρξῃ κινηματογράφος ὁ ἄνθρωπος χρειάσθηκε νὰ ἐρευνήσῃ 3 σὲ διαφορετικές κατευθύνσεις.

Οἱ τρεῖς αὐτές τάσεις είναι:
I. Ἡ ἀνάλυσης τῆς κίνησης
II. Ἡ σύνθεσης τῆς κίνησης
III. Ἡ φωτογραφία καὶ ἡ προβολὴ

‘Ηέξελιξης τοῦ κινηματογράφου χωρίζεται σὲ τρία στάδια:
I. Περίοδος τῶν Πιονέρων (1895-1910)

II. Περίοδος τῆς κινηματογραφικῆς κῆς ἀνάπτυξης (1910-1945)

III. Ηερίοδος τῶν ἔθνων κινηματογράφων (1945-1975).

Ἡ περίοδος τῶν πιονέρων δὲν παρουσιάζει κανένα ἐνδιαφέρον ἀπὸ ἀπόψεως αἰσθητικῆς. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ πρῶτος ὁ Μελιές ἀντιλαμβάνεται τὶς δυνατότητες τοῦ νέου αὐτοῦ μέσου ἔκφρασις. Ἡ θεατρο-

ποίηση ὅμως τοῦ κινηματογράφου φέρνει τὸν Μελιές καὶ τὸν κινηματογράφο σὲ ἀδιέξοδο.

Τὴν αἰσθητικὴ δὲν τὴν ἀντιμετόπιζαν σὰν πρόβλημα στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἔξέλιξης τοῦ κινηματογράφου. ‘Απλῶς κολοῦσαν τὰ πλάνα χωρὶς καμία αἰσθητικὴ ὑστεροβουλία

Τὰ πράγματα ἀλάζουν μὲ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Γκίφφι’ ὁ ὄποιος χρησιμοποιεῖ τὸ μοντάζ γιὰ νὰ ὑποβάλῃ ἰδέες.

‘Αργότερα ὁ Αἴζενστάϊν θέτει τὶς βασικές ἀρχές τῆς αἰσθητικῆς τοῦ κινηματογράφου.

‘Ο Αἴζενστάϊν ἐφαρμόζει τὸ ἰδεολογικὸ μοντάζ. Δηλαδὴ παίρνει δύο πλάνα μὲ ἰδεολογικὸ φορτίο τὸ ἕνα α καὶ τὸ ἄλλο β καὶ τὰ προσθέτει. Μὲ τὸ κόλημα αὐτῶν τῶν δύο πλάνων στὸ μυαλὸ τοῦ θεατῆ θὰ δημιουργήθη τρίτη ἔνοια ἀπὸ τὴν διαλεκτικὴ τῆς χρήσης.

Στὴν περίοδο τοῦ βουβοῦ κινηματογράφου τὸ μοντάζ εἶχε τὸν σπουδαιότερο ρόλο, καὶ ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ νὰ περιγράψει ὁ συγγνωθέτης τὴν δράση καθὼς καὶ νὰ ἀποδώσῃ τοὺς χαρακτῆρες.

Στὸ βουβὸ κινηματογράφο χρειαζόμαστε ἵσα μέ τρεῖς χιλιάδες πλάνων, ἐνῶ στὴν δημιουργία ἵσα μὲ ἔξακοσια. ‘Αν συγκρίνουμε τοὺς δύο αὐτοὺς ἀριθμοὺς συμπεραίνομεν τὸν καθοριστικὸ ρόλο τοῦ μοντάζ στὸ βουβὸ κινηματογράφο.

Τὸ 1925 κάνει τὴν ἐμφάνιση του ὁ δημιουργὸς κινηματογράφος μὲ τὴν

ταυγία «Δὸν Ζουάν.» Στούς κόλπους τοῦ κινηματογράφου προκαλεῖται τέτοια σύγγιση, που ἀναγκάζει τὸν Ἀἴζενστατὸν τὸν Πουτόβχιν καὶ τὸν Ἀλεξάνδρωφ νὰ δημοσιεύσουν τὸ «Μανιφέστο» γιὰ τὴν ἡχητικὸ κινηματογράφο «καὶ νὰ ἀναθεωροῦν τὶς παλιές τους ἀπόψεις γιὰ τὴν αἰσθητικὴ τοῦ μοντάζ.

Στὸ σύγγρονο κινηματογράφῳ ἡ αἰσθητικὴ περιορίζεται ἀπὸ τὸ «συνθετικὸ ντεκουπάζ» δηλαδὴ τὴν ἔκφραση ἵδεων μέσα στὸ ἵδιο πλάνο. Γιὰ πρώτη φορὰ τὸ συνθετικὸ ντεκουπάζ ἐφαρμόσθηκε ἄψογα στὸν «Πολίτη Κοτίγην» ἀπὸ τὸν Γουέλες. Φυσικά τὸ συνθετικὸ ντεκουπάζ δὲν καταργεῖ τὴν ἔννοια τοῦ μοντάζ.

Στὸν μοντέρνο κινηματογράφῳ κάθεται ἔννοια τῆς αἰσθητικῆς που ἔχουμε περιγράψει καταργεῖται. Τὸ μοντέρνο Σινεμά ἔχει ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὶς αἰσθητικές φόρμες που ἐπέβαλαν οἱ Γκρίφιθ, Ἀϊζεντστάτ καὶ ἄλλοι.

Στὰ 80 χρονία τῆς ιστορίας τοῦ κινηματογράφου γεννήθηκαν καὶ πέθαναν πολλὲς σχολές. Ἡ πρώτη σχολὴ ποὺ γεννήθηκε ἦταν τὸ «Αμερικανικὸ Μπούζλεσκ». Στὴ Μπούζλεσκ ἦταν μία ὁμάδα ποὺ ποτὲ δὲν προσπάθησε νὰ κάνῃ τέχνη. Σ' αὐτὴν ὑπῆρχαν δραστήριοι ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἶχαν πάρει στὰ σοβαρὰ τὴν δουλειά τους. Μέσα σ' αὐτοὺς περιλαμβάνεται καὶ ὁ Μπάστερ Κῆτον καὶ ἐντελῶς τυχαία ἡ Τσάρλου Τσάπλιν. Αὗτοι κάναν ἔξυπνότατες 20λεπτες ταινιούλες.

Ἡ σχολὴ αὐτὴ πέθανε· μὲ τὴν ἀπτυξὴ τοῦ ἐμπορικοῦ Χόλλυγουντ καὶ τὴν γέννηση τοῦ ὅμιλούντος Σινεμά.

Δεύτερη σχολὴ ὁ Γαλλικὸς ἴμπρεσιονισμὸς καὶ ἡ «Αβαν-καρντ. Οἱ κινηματογραφιστὲς αὐτῆς τῆς σχολῆς εἰναι κυρίως λογοτέχνες καὶ ἀρνοῦνται ἐπίμονα τὸ σενάριο. Ἡ σχο-

λὴ αὐτὴ τὸ 1924 ὥρχίζει νὰ διαφοροποιεῖται μὲ τὴν προσκόληση μίας ὁμάδας ἔξτρεμιστῶν καὶ μαχητικῶν κινηματογραφιστῶν.

Οἱ Σουριελιστὲς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν μεγάλο Μπουνιούέλ προσκολοῦνται στὴν «Αβαν-γκάροντ καὶ ἀναστατώνουν τὸν κόσμον ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς μόνον ὁ Μπουνιούέλ ἀντεῖται στὸν χρόνο καὶ μᾶς δίδει μέχρι καὶ σήμερα ἀριστουργήματα ὅπως τὸ «φάντασμα τῆς Ελευθερίας». Στὴ Σουηδία ἔχουμε τὴν Σουηδικὴ σχολὴ (1912-25) ποὺ ἔχει τὶς ρίζες τῆς στὸ Σουηδικὸ φολκλόρ καὶ τὴν Σουηδικὴ λογοτεχνία.

Τὸ 1919 ἐμφανίζεται ὁ Γερμανικὸς «Ἐξπρεσιονισμὸς καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας του εἶναι ἡ ἀντικειμενικὴ ἀποτύπωσις τῶν γεγονότων καὶ τῶν καταστάσεων. Τὸ ντεκιλό παίζει τὸν σπουδαιότερο ρόλο στὸ φίλμ. Ἀργότερα διεισδύει τὸ μοντάζ καὶ ὁ φωτισμὸς μέσα καθαρὰ κινηματογραφικά.

Στὰ 1923 ἔχουμε κάτι τὸ καινούργιο, τὸν Σοβιετικὸ κινηματογράφο ποὺ συγκλανίζει καὶ τὴν ἀντιφορούνσα δύση ἀκόμη. Τὸ «Θωρηκτὸ Ποτέμκιν» τοῦ «Αϊζενστάτ» εἶναι μία ἀποκάλυψη καὶ θέτει τὸν Σοβιετικὸ κινηματογράφο ἐπικεφαλῆς.

Στὴ Γαλλία τὴν ἴδια περίοδο ἐμφανίζεται ὁ Γαλλικὸς Ποιητικὸς Ρεαλισμὸς ὁ ὅποιος βασικὴ εἶναι μιὰ σχολὴ ἀξιολόγων σεναριογράφων ὅπως ὁ Σάρλ Σπάκ καὶ ὁ Ζάν Πρεβέρ. Ἀπὸ τὴν σχολὴ αὐτὴ ἔχωρίζει ὁ Ζάν Ρενουάρ.

Τὸ 45 ἐμφανίζεται ὁ περίφην μος Νεορεαλισμὸς στὴν Ἰταλία ποππηγάζει μέσα ἀπὸ τὸ ἄγχος τοῦ κόσμου. Ὁ Νεορεαλισμὸς ἐπιδρᾷ στὴν Εύρωπη μέσω τοῦ Ροσσελίνι. Τὸ κίνημα αὐτὸν ἔσφεύγει ἀπὸ τὴν φοβερὴ προσκόληση τῶν δημιουργῶν Συνέχεια στὴν σελίδα 22

- "Εμαθα πώς ...
- "Η γνωμη μου είναι..."
- "Εσείς τι λέτε ;

Τ' ἔκουσα μά, εἶναι ἀλήθεια,
δυσκολεύτηκα νὰ τὸ πιστέψω. "Αν
πάντως πραγματικά ἔχει συμβῇ θὰ
πρέπῃ ν' ἀρχίσουμε ν' ἀναρρωτίμαστε
ποὺ σκοπὸν ἔξυπηρετεῖ δὲ θεσμὸς
τοῦ «Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου» στὶς
Σέρρες. Μήπως γιὰ ν' ἀνεβάσῃ τὸ
πνευματικὸν ἐπίπεδο τῶν συμπολιτῶν
μας ἢ γιὰ νὰ δείξουν ὡρισμένοι τὸν
ψευτοδιανοούμενότικο χαρακτῆρα
τους;

Γιατί πρόκειται;

Σὲ κάποιο σημεῖο τῆς διάλε-
ξης γνωστοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανε-
πιστημίου τῆς Θεσσαλονίκης, δὲ
μιλητῆς διακόπηκε ἀπὸ τὰ γειρο-
κροτήματα δικροατῶν καὶ τότε ἔνας
μεγάλος ἀριθμὸς παρευρισκομένων
σηκωθῆκε καὶ ἔφυγε νομίζοντας ὅτι
ἡ διάλεξη τελείωσε μιὰ καὶ συνη-
θίζεται στὸ τέλος τῆς διάλεξης ν'
ἀκούγονται γειροκροτήματα. Τόσο
μεγάλη ἦταν ἄραγε ἡ προσοχὴ αὐ-
τῶν τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὰ δύσα ἔ-
λεγε ὁ φιλοξενούμενος καθηγητῆς;

* Γιορτάζουμε τὸ 1975 σὰν ἔ-
τος τῆς γυναικας. Κι αὐτὸν δὲς μᾶς
κάνει νὰ μὴ ξεγνῦμε πώς σ' ὅλο
τὸν κόσμο γιλιάδες γυναικες στε-
ροῦνται τὴν ἐλευθερία τους μόνο καὶ
μόνο γιατὶ πιστεύουν στὴν ἐλευθε-
ρία. Νὰ μιὸ γαρακτηριστικὴ περί-
πτωση στὴν Ἰσπανία. 'Η Εύχ Φό-
ρεστ, μητέρα ὀλλὰ καὶ πολιτικὴ
κρατούμενη. Διαβάστε μερικὰ γράμ-
ματά της.

«Ἄγαπημένα που παιδιά. Σᾶς
ἀφιερώνω τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυρια-
κῆς, δύπως κάνω ἐδὼ καὶ ἀρκετὲς
ἔβδομάδες; ἔνα ἀπόγευμα στὴ φυ-
λακή, ζρεμο, γεμάτο ἡσυχία. "Ἐνα
ἀπόγευμα γεμάτο ἀναμνήσεις καὶ ἀ-

γάπη γιὰ σᾶς. Συνήθως δύνειρεύομαι
ἄραι πράγματα. Παράξενο δὲν εί-
ναι; "Οταν ἀργότερα ξυπνάω καὶ
σκεφτομαι τὴν πραγματικότητα δὲν
εἴμαι καθόλου λυπημένη. Παρὰ τὶς
ἀντιξότητες τοὺς διωγμοὺς καὶ τὰ
βάσανα ὑπάρχει κάτι ποὺ ἐπιβάλ-
λεται σ' ὅλα: ἡ πραγματικότητα τῆς
ὑπαρξής σας, ἡ ζωὴ σας ποὺ εἶναι
πλούσια σὲ δυνατότητες, τὸ μέλλον
σας, τὸ μέλλον μας. Εἴμαι εὔτυχι-
σμένη ποὺ ἔχω παιδιὰ σᾶν ἐσᾶς καὶ
ἔναν σύντροφο σᾶν τὸν Ἀλφόνσο,
τὸν μεγάλο ἐκεῖνο σύντροφο ποὺ μᾶς
προστατεύει καὶ μᾶς διδάσκει μὲ τὸ
παράδειγμά του ὅτι ὅταν ἔνας ἀντρας
εἶναι πραγματικὸς ἀνδρας εἶναι κάτι
πολὺ σημαντικό».

Μέχρι τώρα ή Εὕχ είχε μὲ τὸ
σύζυγό της ἔξι συναντήσεις καὶ μί-
λησε μαζί του ἐνῶ ἔκεινος στεκό-
ταν πίσω ἀπὸ ἔνα πλαστικὸ δίκτυο.
"Ενα ἄλλο γράμμα ἀποτελεῖ ἀφήγη-
ση μιὰς ἀπὸ αὐτές τὶς συνομιλίες:
«Νθὲς εἶδα γιὰ τρίτη φορά τὸν μπα-
μπά. Εἴμαι τόσο εὔτυχισμένη ὅταν
κάθομαι ἀπέναντί του μὲ κενὸ τὸ
πλαστικὸ χώρισμα ἀνάμεσό μας καὶ
δὲν ξέρω τί νὰ πῶ. Συνήθως μι-
λάμε γιὰ λογοτεχνία. 'Η καρδιά ὅ-
μως κτυπάει μὲ δύναμη καὶ δὲς ἀγ-
καλιάζει μιὰ μεγάλη συγκίνηση. Πό-
τε; Πότε; "Ολη μας ἡ ζωὴ — πλα-
τύ καὶ δυνατὸ καὶ πλούσιο ποτάμι
— βρίσκεται τώρα κάτω ἀπὸ ἔνα
τεράπτιο ἐρωτηματικό. 'Ερωτήσεις
καὶ ἐρωτήσεις ποὺ πέφτουν καὶ τσκ-
τίζονται πάνω στοὺς τοίχους. Καὶ
ἐνῶ περιμένουμε τὴν ἀπάντηση δὲν
παύουμε νὰ εἴμαστε ζωντανοί».

'Η Εὕχ Φόρεστ πιάστηκε στὸ
σπίτι της. Τὴ σύλληψη παρακολού-

θησε δι γιός της Πάρμπλο 16 έτῶν καὶ ἡ κόρη της Ἐβίτα 12 έτῶν. Θυμάται τὴν στιγμὴν ἐκείνη μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια: «Μερικὲς φορὲς ἔχω τὴν ἐντύπωσην πώς ὅλα ἔγιναν χθές, ὅταν κάνανε ἔρευνα στὸ σπίτι μας. Θυμᾶσαι Εὖ; Τότε εἰχες γυρίσει ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέρα τοῦ σχολείου, ἥσον κεφάτη, ἔτοιμη ν' ἀρχίσῃς τὸ φαῖ καὶ νὰ μᾶς διηγηθῆς τὰ νέα τοῦ σχολείου. Νοιώθω τὴν ζέστη τοῦ ἀπογεύματος ἐκείνου καὶ τὸν ἥλιο ποὺ λαμποκοποῦσε ὅταν μὲ κατέβασαν στὸ δρόμο. Χωριστήκαμε μὲ ἐμπιστοσύνη. Σχεδὸν ἐπὶ τρεῖς μῆνες. "Αλλες φορὲς ὅμως μοῦ φαινεται πώς πέρασε ἔνας αἰώνας".

* * * "Ἐνα πολυήμερο συμπόσιο γιὰ τὴν δημοτικὴ γλώσσα δργάνωσε στὰ μέσα τοῦ περασμένου μήνα, ἡ «Τέχνη» στὴ Θεσσαλονίκη, τὶς διαπιστώσεις, προτάσεις καὶ ἀποφάσεις τοῦ ὅποιου νομίζω πώς ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὶς μεταφέρω:

Διαπιστώσεις

1. Τύπαρχει ἀνάγκη γιὰ τὴν ρύθμισὴ μᾶς κοινῆς γραφόμενης δημοτικῆς.

2. Γιὰ τὴν ρύθμιση αὐτὴ ὡς βάση θὰ ληφθῇ τὸ σημερινὸ κοινὸ γλωσσικὸ αἰσθῆμα μὲ τὴν εἰσδοχὴν λέξεων καὶ τύπων ἀπ' τὴ λόγια γλώσσα στὸ βαθμὸ ποὺ ἔχουν γίνει ἀποδεκτὰ ἀπ' τὸ κοινὸ γλωσσικὸ αἰσθῆμα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀλλοιώνουν ριζικὰ τὴ δομὴ τῆς γλώσσας.

3. Βασικὴ αἵτια γιὰ τὴν ἀδόκημη χρήση τῆς δημοτικῆς εἶναι τὸ γεγονός ὅτι αὐτὴ δὲν διδάχθηκε ποτὲ συστηματικὰ στὸ σχολεῖο.

4. Ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη νὰ διδάσκεται συστηματικὴ δημοτικὴ σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς ἐκπαίδευσεως, ἀπὸ τὴν κατωτάτη ὡς τὴν ἀνωτάτη καὶ νὰ γίνεται γι' αὐτὸ ἐπιμόρφωση τῶν στελεχῶν στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαίδευσεως.

Προτάσεις

Διατυπώθηκαν, ἐξ ἄλλου, προτάσεις νὰ αὐξηθοῦν οἱ ὕρες διδασκαλίας τῶν νέων ἑλληνικῶν τουλάχιστον σὲ ἔξη, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ τρεῖς τουλάχιστον νὰ εἶναι ἀφιερωμένες στὴ γλωσσικὴ διδασκαλία καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μονοτονικὸ σύστημα.

Ἀποφάσεις

* * * Αποφασίσθηκε νὰ συνεργασθῇ ἡ «Τέχνη» μὲ τὸ «Ινστιτοῦ νεοελληνικῶν σπουδῶν» καὶ τὸν σύλλογο «Φιλόλογος» καὶ νὰ συγκροτήσουν ἐπιτροπὴ μελέτης γιὰ τὴ γλώσσα τῶν σχολικῶν βιβλίων, νὰ ὀργανώσουν σεμινάρια ἐπικυρφώσεως ἐκπαιδευτικῶν, δημοσιογράφων, καὶ ὀργάνων-παλλήλων ραδιοφωνίας καὶ τηλεοράσεως, νὰ φροντίσουν γιὰ τὴν καθιέρωση «στήλης» γιὰ θέματα γλώσσας στὸν τύπο καὶ τὴν τηλεόραση καὶ νὰ φροντίσουν γιὰ γιὰ τὴν συγγραφὴ ἐνός συντακτικοῦ δημοτικῆς καὶ ἐνός λεξικοῦ τῆς μορφῆς τοῦ «Ντούντεν».

Καὶ μὰ καὶ γίνεται λόγος γιὰ τὴν δημοτικὴ καὶ τὴν ἀπλοποίηση γενικὰ τῆς γλώσσας μᾶς ἀς δοῦμε τί λέει ὁ δημοσιογράφος κ. Γιώργος Λαμψάδης, ποὺ ἔχει ἀσχοληθῆ μὲ τὸ πρόβλημα μὲ βιβλία καὶ ἄρθρα τοῦ καὶ ποὺ μᾶς πληροφορεῖ πώς:

«Τὸ Ἑλληνόπουλο, στὰ 12 χρόνια τῆς μαθήσεώς του - Δημοτικό, Γυμνάσιο - ΧΑΝΕΙ ΤΡΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΩΡΕΣ γιὰ τὴ διδασκαλία τοῦ τονισμοῦ, μὲ τὰ μακρά, τὰ βραχέα, τὰ δίχρονα».

* * * Αντιγράφω, χωρὶς σχόλια, ἀπὸ καθημερινὴ ἐφημερίδα κάτι σχετικὸ μὲ τὰ κριτήρια ἡθικῆς, ἀξιοπρεπείας, πειθαρχίας ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὰ γυμνάσια τῶν ἐπαρχιῶν τῆς χώρας μᾶς.

«Μετὰ τίς... τρίχες τῆς κεφαλῆς τῶν μαθητῶν, τὶς κορδέλλες, τὶς κάλτσες, τὰ γιακαδάκια, καὶ τὰ, στρι-

φώματα, ἀλλο, ἐξ ἵσου σοβαρό...έκπαιδευτικό θέμα ἀνέκυψε αὐτές τίς μέρες; Τὰ παντελόνια.

Γιὰ νὰ γίνουμε πιὸ σαφεῖς: τέσσερις μαθήτριες — ὅπως γράφτηκε στὶς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων — ἀπεβλήθησαν ἐπειδὴ φοροῦσαν παντελόνια. στοὺς δρόμους τῆς πόλης τους».

* Παραπονέται ὁ ἀναγνώστης μας Στέλιος Μουτάχης (τὸ γράμμα του δημοσιεύεται σὲ ἄλλη σελίδα) γιατὶ «λείπει ἀπὸ τὴν «Γωνιὰ τοῦ Μέντη, ἡ φοιτητικὴ πρωτοβουλία καὶ ζωντάνια, καὶ ἀναρωτιέται «γιατὶ στὸ πρῶτο τεῦχος, μεταφέραμε γιὰ τὴν ἀποχουντοποίηση γνώμη τοῦ ὑφηγητῆ κ. Κουμάντου, ποὺ εἶναι πρόσωπο ἔξιφοιτητικού».

Χαίρομαι γιατὶ μοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία ἀπαντώντας στὸν ἀναγνώστη μας, νὰ προσδιορίσω τὸ πνεῦμα τῆς «Γωνιᾶς».

«Ἡ σελίδα αὐτὴ, ἔγραφα στὸ πρῶτο τεῦχος, θὰ περιμένῃ τὴν γνώμη μας γιὰ θέματα παύ θίγονται

στὶς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀποσπάσματα ἀπὸ κάτι ποὺ διαβάσατε καὶ παρουσιάζει γενικὸ ἐνδιαφέρον, κάτι ποὺ σᾶς ἔκανε ἐντύπωση, κάτι πού, κατὰ τὴν γνώμη μας θὰ πρέπει νὰ συζητήσουμε πλατύτερα».

Μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸν εἶναι εὐπρόσδεκτο κάθε τι ἐνδιαφέρον, ἔστω καὶ ἔξιφοιτητικό. «Οσον ἀφορᾷ τὴν γνώμη τοῦ κ. Κουμάντου γιὰ τὴν ἀποχουντοποίηση τὴν μετέφερα γιατὶ νόμιζα πώς ἦταν ἀξιοπρόσεκτη γιὰ τὴν βάση πάνω στὴν ὄποιᾳ προσπαθοῦσε νὰ θίξῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἀποχουντοποίησης.

‘Αλλὰ καί, σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἡ ἀποχουντοποίηση στὰ Πανεπιστήμια εἶναι κάτι ποὺ ἀφορᾷ ὅχι μόνο τοὺς φοιτητὲς μὰ καὶ καθηγητές, ὑφηγητές, βοηθούς. ‘Απ’ αὐτὴ τὴ σκοπιὰ ἔξετάζοντας τὸ θέμα δὲ νομίζω πώς δὲ θέξπρεπε ν’ ἀκούσουμε τὴ γνώμη τους.

Μέντης

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 8

30 κιλὰ Νιτρικὴ ἀμύωνία

3. Ζιζανιοκτόνα καὶ λοιπὰ φυτοφάρμακα	150
Σύνολο δικαιώματος κεφαλαίου	610
Γ. Λοιπαὶ δαπάναι.	
1. 3% ΟΓΑ καὶ 1% χαρτόσημο τιμολογίου	120
2. Ἐξοδα παράδοσης, ἀγθιοφορικά-μεταφορικά	60
3. Τ.Ο.Ε.Β. καὶ δικαιώματα Ποτιστοῦ	200
4. Ἐνοίκιο χωραφίου	1700
Σύνολο	2080

Δ. Τόκοι κεφαλαίου καὶ ἀσφάλιστρα

Γενικὸ σύνολο δραχ.

3580

Αντίθετα τὰ ἔσοδα τῶν παραγωγῶν εἶναι πολὺ μικρότερα ἢν πάρουμε ὑπὸ δψι μας ὅτι ἡ μέση στρεμματικὴ ἀπόδοση εἶναι 400 κιλὰ καὶ ἡ τιμὴ κατὰ κιλὸ 7,50 δραχ. (400x7,5=3000) Τὸ κήστος πασαχωγῆς ἐνὸς κιλοῦ εἶναι 9 δρχ. Υπάρχει δηλαδὴ ἔνα ἔλειμα 1,50 δρχ., κατὰ κιλὸ. Βλέπουμε πώς δὲν εἶναι ἄδικη ἡ ἀγανάκτιση τῶν ριζοπαραγωγῶν Στὸ μεταξὺ ἐνδὲ οἱ ρυζοπαραγωγοὶ καταδικάζονται σὲ πείνα τὰ κέρδη τοῦ ἐμπορίου ἀνεβαίνουν συνέχεια. Οἱ τιμὲς γονδρικῆς πώλησης διακυρώθηκαν σὲ 15 δραχ. ἐνῶ στὴν κατανάλωση σὲ 19,70 δρχ. τὸ κιλό.

Υπάρχει μιὰ μεγάλη διαφορὰ ἀπὸ τὴν τιμὴ συγκέντρωσης καὶ τὴν τιμὴ γονδρικῆς πώλησης Τὰ ἔξοδα τοῦ ἐμπορίου, μεταφορικά, ἀποθηκευτικά, ἀποφλοιωτικά καθὼς καὶ λοιπὰ μικροέσοδα μὲ ὑπερβολικὴ ἐκτίμηση φθάνουν τὶς 3 δραχ. Ἀπομένει μιὰ διαφορὰ ἀπὸ τὶς 7,5+3=10,5 μέχρι τὶς 15 δραχ. Αὐτὴ πασι στὶς τσέπεις τῶν ἐμπόρων τοῦ ρυζιοῦ. Γιὰ τοὺς παραγωγοὺς ἀπομένει ὁ κόπος καὶ μάλιστα σὲ συνθῆκες ἀσχημεῖς, δῆλο τὸ χρόνο βιθισμένοι στὸ λάσπη, στὴν νερό, μὲ συνέπεια τοὺς ρευματισμούς, τὰ ὀρθριτικὰ τὶς πνευμονίες, ἐνῶ ἀπ’ τὰ λιμνάζοντα νερὰ στὰ ρυζοχώραφα τὰ χωριὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὰ κουνούπια.

* Πηγὴ: Γεωργικὸς Συνεταιρισμὸς Θεσ/νίκης

VENCEREMOS - ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Έκηλώσεις γιὰ συμπαράσταση στὸ λαὸ τῆς Χιλῆς

«Η «έπιτροπὴ πρωτοβουλίας ἀλληλεγγύης πρὸς τὸ λαὸ τῆς Χιλῆς» διεργάνωσε τὸν προηγούμενο μήνα ἐκδηλώσεις στὴν Ἀθήνα, στὴν Θεσσαλονίκη, στὴν Πότιφα καὶ στὴ Λάρισα, στὶς ὅποιες ἐκφράστηκε ἡ ἀλληλεγγύη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ τόσα ζέρει ἀπὸ «χοῦντες» πρὸς τὸν καταπιεσμένο λαὸ τῆς Χιλῆς.

Στὶς ἐκδηλώσεις βρισκόταν τριμελῆς ἀντιπροσωπεία τῆς κυβέρνησης τοῦ Αἰγαίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν θουλευτίνα Γκλάντυς Μαρίν. Τὴν ἐπιτροπὴ συνόδευε τὸ μουσικὸ συγκρότημα: «'Ιντι 'Πικάνι» τοῦ τραγουδιστῆς καὶ συνθέτη Οχάρα, ποὺ τὸν σκότωσε ἡ Χιλιανὴ Χούντα.

Τὸ συγκρότημα παρουσίασε λαϊκὴ Χιλιανὴ καὶ λατινοαμερικανικὴ μουσικὴ ποὺ ἐνθουσίασε τὴν Ἑληνικὴ νεολαία. Ἀπέναντι στὰ ἐγκλήματα τῆς Χιλιανῆς φασιστικῆς Χούντας ἐθήκε ἡ ἀπάντηση Venceremos=θὰ νικήσουμε. Ἀπὸ μέρους τῆς τριμελοῦς ἀντιπροσωπείας μίλησε ἡ Γκλάντυς Μαρίν. Δίνουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὄμιλία της.

«Ο Λαός μου, ἡ πατρίδα τοῦ Σαλβαντόρ Αἰλιέντε καὶ τοῦ Πάπιλο Νερούντα ὑπέστη αὐτὴ τὴν συνωμοτικὴ δράση, τὴν ἐπέμβαση τοῦ θορειομερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ ποὺ μὲ τὴν συνεργασία μιᾶς ὁμάδας προδοτῶν στρατηγῶν ἔκενε τὸ προξικόπημα καὶ ἐγκατέστησε μιὰ σίματυβαμμένη δικτατορία».

«Ἡ παιδεία ἔχει καταληφθῆ ἔξι ἑφδόδου μὲ σκοπὸ τὴν στρατικοποίησή της καὶ τὴν προσαρμογὴ της στὸς ἰδεολογικοὺς σκοποὺς τοῦ φασισμοῦ. Κατάργησαν σχολές, κατάργησαν ἐπιστημονικοὺς κλάδους, ἀλλαζαν ὅλα τὰ προγράμματα σπουδῶν καὶ προσπαθοῦν νὰ προσανατολίσουν καὶ νὰ μετατρέψουν ὅλο τὸ ἕκακο σπουδευτικὸ σύστημα σὲ ἔνα μεγάλο μηχανισμὸ στράτιωτικοποιημένο, αὐταρχικό, καταπιεστικό, βάλον τὴν παιδεία στὴν ὑπηρεσίσ τῶν μονοπωλίων γιὰ νὰ Ἡ φασιστικὴ Χούντα ἀρνεῖται στὸν νέο τὸ δικαίωμα νὰ σπουδάσει, νὰ δουλέψει, νὰ ψυχαγωγηθῇ καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα τὸ δικαίωμα νὰ ζήσει».

«Ἐνύχιμαστε ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ δημοκρατία νὰ γίνουν ἔνα δένδρο μὲ βαθείες καὶ ἀμετακίνητες ρίζες στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ποτιστοῦν μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τῶν νέων.

«Ἐπειδὴ ὁ Χιλιανὸς λαὸς ἀγωνίζεται, ἐπειδὴ ἡ διεθνὴς συμπαράσταση μᾶς συνοδεύει σᾶς λέμε ὅτι τὴν Χιλὴ δὲν θὰ τὴν ξεχάσει ἡ ἀνοιξη!».

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 18
του στὶς φόρμες μὲ τόλμημα τοῦ
Βισκόντι καὶ τοῦ Ροσσελίνι. Ἀργότερα προστίθενται σ' αὐτὸ δ' Ἀντωνίον καὶ ὁ Φελλίνι καὶ ἔτοι δ'
Νεορεαλισμὸς ἀκολουθεῖ τελείως διαρετικὸ δρόμο.

Τελευταία σχολὴ εἶναι τῆς Nou-
βὲλ-βάγκη ἡ ὅποια βασικὸ εἶναι ἔνα
οἰκονομοποιιστικὸ κίνημα, μιὰ ἀν-

ἀντίδραση στὸ κατεστημένο. Αὔτες οἱ σχολές ποὺ ἀναφέραμε παίξανε μεγάλο ρόλο στὴν δγδονταχρονη ἐξέλιξη τοῦ κινηματογράφου.

80 χρόνια λοιπὸν ἀνάπτυξης τῆς τέχνης καὶ τεχνικῆς τοῦ κινηματογράφου ἐνὸς μέσου ποὺ μπορεῖ καὶ κινεῖ κυριολεκτικὴ ἐπανάσταση. ἔνα ὅπλο ποὺ δταν χρησιμοποιηθῇ σωστὰ ἀξίζει δσο 1000 τάνκς.